

prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: L. Pruteanu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu, Oleg Sternioală,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată și

acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Protect Instal” cu privire la obligarea executării obligațiilor contractuale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” și s-a menținut hotărârea Judecătoria Buiucani municipiul Chișinău din 23 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 11 ianuarie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 17 septembrie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” în calitate de prestator și Societatea cu

Răspundere Limitată „Valtrei Prim” în calitate de beneficiar au semnat contractul de prestări servicii nr. 12, având ca obiect montarea rețelelor interioare.

Menționează reclamantul că, executarea lucrărilor de către Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” a avut loc în strictă conformitate cu condițiile contractuale, iar recepționarea acestora conform cantității, calității și prețului a avut loc în baza facturilor fiscale și actelor de predare-primire semnate în modul stabilit.

Relevă reclamantul că, conform art. 2.1 al contractului semnat, Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” s-a obligat să pună la dispoziția Societății cu Răspundere Limitată „Protect Instal”, în termen rezonabil, toate materialele necesare pentru executarea lucrărilor prevăzute de contract, iar în conformitate cu art. 4 al contractului semnat, Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” s-a obligat de a achita costul lucrărilor efectuate în termen de 2 zile din momentul semnării facturii fiscale și actului de predare-primire.

Menționează reclamantul că, Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” și-a onorat parțial obligațiunile contractuale pecuniare, formând astfel, față de reclamant o datorie în mărime de 40 012,00 lei.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” în beneficiul său a datoriei în mărime de 40 012,00 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 1 663,40 lei și a cheltuielilor de judecată.

La 5 iulie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” a înaintat cererea reconvențională împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Protect Instal” cu privire la obligarea executării obligațiilor contractuale și încasarea valorii materialelor neutilizate la executarea lucrărilor (f.d. 30-35, vol. I).

În motivarea acțiunii reconvenționale, Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” a indicat că, prin contractul de antrepriză nr. 12 din 17 septembrie 2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” s-a obligat la executarea lucrărilor de antrepriză, iar Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” s-a obligat să achite valoarea lucrărilor convenite de părți.

Invocă că, potrivit art. 2 pct. 2) subpunctul 2 al contractului de antrepriză, s-a stabilit lucrările ce se includ în serviciile prestate, printre care: montarea rețelelor electrice interioare conform schemei electrice existente tipizate; montajul panourilor electrice centrale și asamblarea acestora, montajul liniei electrice de la panoul electric spre contor și conectarea acesteia; acordarea protocoalelor de măsurare și foto fixarea rețelelor.

Specifică Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” că, la etapa inițială de negocieri și încheiere a contractului de antrepriză, Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” a pregătit lista materialelor necesare pentru executarea lucrărilor și a prezentat Societății cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” contul de plată cu lista materialelor de la furnizorul de materiale Societatea cu Răspundere

Limitată „Habseb Grup” în sumă totală de 130 458 lei, precum și contul de plată cu lista materialelor de la Societatea cu Răspundere Limitată „Uniplast” în sumă totală de 16 198,20 lei, toate necesare pentru executarea lucrărilor de către Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” conform contractului de antrepriză.

Notează reclamantul că, bazându-se pe buna-credință a antreprenorului Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal”, beneficiarul Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” a achitat Societății cu Răspundere Limitată „Habseb Grup” și Societății cu Răspundere Limitată „Uniplast” mărfurile conform conturilor de plată remise de Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal”, iar ulterior marfa a fost preluată și utilizată de Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” pentru executarea nemijlocită a lucrărilor de antrepriză.

Indică că Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” a inclus în actul de predare-primire a serviciilor și în factura din 20 octombrie 2015, materiale proprii a Societății cu Răspundere Limitată „Protect Instal” în sumă totală de 10 152 lei utilizate la executarea lucrărilor.

Menționează că, Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” a executat parțial obligația sa contractuală și a rugat semnarea actelor de predare-primire din 20 octombrie 2015 și 09 noiembrie 2015, precum și a facturilor de expediție pe serviciile incluse în acte, promițând că în scurt timp va executa toate lucrările începute și nefinalizate. Drept urmare a acestor promisiuni și având în vedere deplina încredere în administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Protect Instal”, administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” a semnat aceste acte și a achitat în 3 tranșe suma totală de 40 000 lei.

Relevă că, Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” nu și-a executat ulterior obligațiile sale contractuale stabilite de art. 2 pct. 2) subpunctul 2, prin care: montarea rețelelor electrice interioare conform schemei electrice existente tipizate, montarea panourilor electrice centrale și asamblarea acestora, montarea liniei electrice de la panoul electric spre contor și conectarea acesteia, acordarea protocoalelor de măsurare și foto fixarea rețelelor.

Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” indică că o dată cu solicitarea executării integrale a lucrărilor de antrepriză a solicitat antreprenorului prezentarea unei dări de seamă despre modul și cantitatea materialelor folosite de antreprenor la executarea lucrărilor.

Prin scrisoarea din 16 decembrie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” a informat Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” că măsurările de facto a rețelelor electrice montate vor fi efectuate și informația va fi expeditată până la 25 decembrie 2015.

Subliniază că, Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” nu a furnizat informația respectivă, iar în legătură cu acest fapt, prin scrisoarea din 25 ianuarie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” a invitat reprezentantul

Societății cu Răspundere Limitată „Protect Instal” la 1 februarie 2016 pentru efectuarea verificărilor în ceea ce privește cantitatea materialelor folosite de antreprenor la executarea lucrărilor de antrepriză, însă aceștea nu s-au prezentat la fața locului și nu a răspuns în nici un mod la această solicitare.

Astfel, la efectuarea măsurărilor, de către auditorul energetic Societatea cu Răspundere Limitată „Bioinovație” s-a stabilit că la obiectul de construcție au fost montate, printre altele: 1982 de metri din tub de protecție a cablului din țeava PE cu d 20mm, 654 coturi PE d20mm, 91 cutii de distribuție din plastic pentru prize (3mod), 56 cutii de distribuție din plastic pentru prize (4mod), 67 cutii de distribuție din plastic pentru prize (6mod), 1619 elipse d20mm la fixarea tubului pentru cablu.

Totodată, auditorul energetic a stabilit în concluzii că cantitatea totală de cablu necesară inițial pentru finalizarea lucrărilor este de 5580m pentru cablu de tip H07VU 1,5mm² și 270m de cablu tip H07V-K 1x4 mm² PV3. De asemenea, auditorul a stabilit că pentru finalizarea obiectului cercetat este necesar de instalat 6 contoare electrice și 6 seturi de automate electrice, care la momentul cercetării nu au prezentat urme de montaj.

Susține că, neexecutarea integrală a obligațiilor de către Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” este confirmată și prin raportul auditorului energetic Societatea cu Răspundere Limitată „Bioinovație” din 25 martie 2016, prin care s-a stabilit că pentru finalizarea obiectului cercetat este necesar de instalat 6 contoare electrice și 6 seturi de automate electrice, care la momentul cercetării nu au prezentat urme de montaj.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” obligarea Societății cu Răspundere Limitată „Protect Instal” să execute obligațiile contractuale stabilite la art. 2, pct. 2 subpunctul 2, 3, 4, și 8 al contractului de antrepriză nr. 12 din 17 septembrie 2015, încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” și Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal”, încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Protect Instal” în beneficiul său valoarea materialelor neutilizate la executarea lucrărilor în cadrul executării contractului de antrepriză nr. 12 din 17 septembrie 2015 în mărime de 70 528,21 și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016, s-a admis acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal”, s-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Protect Instal” datoria în sumă de 40 012,00 lei, dobândă de întârziere în mărime de 1 663,40 lei, taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 1 250,26 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 000 lei, în total 44 925,66 lei. S-a respins ca neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” (f.d. 161-170, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017, s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” și s-a menținut hotărârea

Judecătoria Buiucani municipiul Chișinău din 23 decembrie 2016 (f.d. 197-211, vol. I).

La 30 iunie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 212, vol. I).

La 24 august 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” și admiterea acțiunii reconvenționale depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” .

Recurentul, Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim”, în motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate, au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios. Recurentul menționează că la efectuarea măsurărilor, de către auditorul energetic Societatea cu Răspundere Limitată „Bioinovație” s-a stabilit că la obiectul de construcție au fost montate, printre altele: 1982 de metri din tub de protecție a cablului din țeava PE cu d 20mm, 654 coturi PE d20mm, 91 cutii de distribuție din plastic pentru prize (3mod), 56 cutii de distribuție din plastic pentru prize (4mod), 67 cutii de distribuție din plastic pentru prize (6mod), 1619 elipse d20mm la fixarea tubului pentru cablu.

Totodată, auditorul energetic a stabilit în concluzii că cantitatea totală de cablu necesară inițial pentru finalizarea lucrărilor este de 5580m pentru cablu de tip H07VU 1,5mm² și 270m de cablu tip H07V-K 1x4 mm² PV3. De asemenea, auditorul a stabilit că pentru finalizarea obiectului cercetat este necesar de instalat 6 contoare electrice și 6 seturi de automate electrice, care la momentul cercetării nu au prezentat urme de montaj.

Astfel recurentul specifică că instanțele de judecată nu s-au expus asupra raportului auditorului energetic Societatea cu Răspundere Limitată „Bioinovație” din 25 martie 2016 în ceea ce privește relevanța și admisibilitatea acestuia.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 10 octombrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Societății cu Răspundere Limitată „Protect Instal”, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia

La 17 octombrie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Protect Instal” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Materialele cauzei dovedesc faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” la 24 august 2017 în termen din următoarele motive.

În procedura de filtru, instanța de recurs a reținut că decizia integrală a instanței de apel din 30 mai 2017 a fost expediată în adresa părților la 30 iunie 2017 (f. d. 212, vol. I), însă la materialele cauzei nu există dovada recepționării efective a acesteia de către participanții la proces. În lipsa unor înscrisuri pertinente, instanța de recurs nu a putut stabili cu precizie momentul, când a fost comunicată hotărârea motivată a instanței de apel.

Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces liber la justiție, instanța de judecată consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” este depus în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de

procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, precum și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, întrucât însăși natura sa solicită o reglementare specială din partea statului, care beneficiază de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea*, *de exemplu*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, *ibidem*, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce

la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, precum și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și a bunei-administrări a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, para. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, para. 41, *Marc Brauer*, ibidem, para. 35; *Miessen*, ibidem, para. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, para. 36 - 37).

În speță, instanța constată că cererea de recurs declarată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” este formulată în baza art. 432 alin. (1), (2), (4) din Codul de procedură civilă, așa cum prevede art. 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurentului întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei. Cu toate acestea, trebuie subliniat că din succesiunea actelor dosarului reiese că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat.

Prin urmare, Colegiul constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența și temeiul cererii de recurs, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, para. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, para. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, para. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), ibidem, para. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, para. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, para. 45).

Mai mult, instanța observă că recurentul Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” a formulat prezenta cerere după ce au avut posibilitatea de a fi audiat

de o instanță de fond și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, para. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, para. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, *ibidem*, para. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecății nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, fiind respectat, în viziunea instanței, raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Valtrei Prim” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală